

[Glensgård]

ten på produktion, indkomstskatten – og ved at gennemføre, hvad fremskridtspartiet har lagt op til, nogle rimelige besparelser i den offentlige sektor af størrelsesordenen et par og tredive procent. Så ville vi kunne komme i den situation, at renten ville være bragt ned til langt under det halve. Vi ville være bragt i den situation, at vi kunne begynde en afvikling af indkomstskatten, og dermed ville vi være bragt i den situation, at vores omkostningsniveau var kraftigt faldende. Vores konkurrenceforbedringer ville betyde arbejdspladser, flere arbejdspladser ville betyde større produktion, og større produktion ville betyde en forbedring af betalingsbalancen. Det ville være en genopretningspolitik.

Jeg vil godt sige til regeringen, at selv om den måske fejlagtigt kan have den opfattelse, at fremskridtspartiet først og fremmest føler behov for at skælde regeringen ud, er vi klar til at være prügelnkabe i dette spil. Vi er klar til at lægge ryg til de ubehagelige ting. Vi er klar til at anvise regeringen en økonomisk politik, som gør, at vi vil være i stand til at få genskabt den fulde beskæftigelse med kun 20.000–30.000 arbejdsløse. Vi er klar til at fremlægge den politik for regeringen. Vi er klar til at forhandle om den politik med regeringen. Vi har med vores ændringsforslag i går vist, hvordan vi mener det skal løses, men vi er fuldt klar over, at vi med 15 mandater ikke kan få hele denne politik gennemført. Hvis regeringen imidlertid er klar til at gå ind i et samarbejde med os ikke alene for 1983, men så sandelig også om planlægningen for 1984, 1985 og 1986, så er fremskridtspartiet parat. Det kræver dog, at vi skal have den indflydelse på den økonomiske politik, som 15 mandater nu engang må give.

Vi så en tendens til, at regeringen ville gå den vej i forbindelse med bloktilskuddene. Det var det bedste eksempel på denne regerings politiske aktivitet siden dens tiltræden, og hvis det kan danne basis for et samarbejde, skal fremskridtspartiet tilbyde sig, men det vil også være over den læst, et samarbejde skal bygges.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil godt tage udgangspunkt i det indlæg, som den seneste taler kom med. Jeg havde nemlig tænkt mig at starte mit indlæg med at tale om udtrykket »langt over for-

ventning«, og den seneste taler har virkelig yderligere forstærket den fornemmelse hos mig, at denne regering har haft held til at føre sig frem langt over forventning.

Jeg ved godt, at hr. Glensgård har sin særlige måde at tale på, men når man sammenligner tidligere taler, hr. Glensgård har holdt i dette høje ting, med det, hr. Glensgård i dag sagde på sit partis vegne, vil man tydeligt kunne se, at også hos fremskridtspartiet, som sandelig ikke har vist for megen optimisme over for dette lands fremtid, har det vakt håb, at denne regering seriøst prøver at stille op en anden kurs, en anden holdning, et andet mønster.

Jeg vil vende tilbage til dette med langt over forventning og sige, at så må man jo spørge: hvis forventninger? All right, hvis jeg skal tage mine egne, så kan det måske ikke blive langt over, for de var store. Alene den omstændighed, at den nye statsminister har gået i den bedste politiske skole, der overhovedet findes, nemlig kommunalbestyrelsen, og oven i købet det bedste sted i landet, man overhovedet kan gå i en sådan skole – godt nok med en borgmester, som var lidt svær at have med at gøre, men det giver jo også træning – gjorde, at mine forventninger var store.

Jeg vil dog gerne i denne forbindelse begynde med noget, som jeg godt ved man ikke bryder sig om herinde, det hører sig ikke rigtig til, det fik indenrigsministeren at føle for nylig, da hun tillod sig at bruge udtrykket en hjertelig tak. Det hører ikke hjemme herinde. De fleste mennesker har så travlt med at være folketingsmænd, at de glemmer at være hjertelige. Jeg vil gerne sige hjertelig tak til regeringens enkelte medlemmer. Det gælder selvfølgelig, skal vi sige vore kendte koryfæer, ikke mindst statsministeren, fordi jeg synes, hans måde at tage tingene på har været sådan, at han har gjort mange ting lette, som det kunne have været nederdrægtig svært at komme igennem med, og det har haft stor betydning for regeringens indre sammenhold. Men jeg vil også rette mine bemærkninger til de nye og mindre kendte. Jeg synes, det er beundringsværdigt, at man på så kort tid har været i stand til at dykke ned i sit område, været i stand til at gøre sig gældende både på hver sit felt og derudover også i det samlede arbejde, hvor regeringen har præsteret noget.